

da varietat lingüística emprada és l'estàndard, per  
laxer poder ser comprés per tothom.

da varietat geogràfica emprada és el català oriental  
ja que apareixen algunes de les seues característiques  
com la "i" als presents de subjuntiu com "perueta" (lí-  
nia 19), "afavoreixi" (línia 26) o "trobi" (línia 18),  
així com al pretèrit imperfecte com "situem" (línia 2);  
així com l'ús de "seva" a la línia 14.

Avant a les veus del discurs, l'autor real és un  
lingüista, l'autor model ~~es~~ u'és també un lingüis-  
ta o atq una persona que s'ha estudiat i informat  
bastant sobre el tema; el lector real és tothom que  
llegisca el text i el lector model és una persona  
amb estudis universitaris per poder comprendre correcta-  
ment el text.

Trobem intertextualitat a la línia 9 i 10: "si's un  
llengües se poc més de dos-cents estats", i a la  
línia 10, "un estat, una llengua".

Avant a la modalització, es troba amb l'ús  
de parèntesi com a la línia 8, "potser no l'únic" i  
a la línia 17, "si el deixen".

Trobem polifonia a la línia 26 i 27 quan es deu  
allò que dirà l'immigrant o "nouvingut"; "aquesta terra